

Lluitar contra la mixomatosi

07/2010 - **Ciència Animal**. En les últimes dècades, la població de conills a Europa, especialment a la Península Ibèrica, es va reduir dràsticament per l'aparició de la mixomatosi, una malaltia vírica que afecta el conill silvestre. Aquesta investigació ha estudiat els principals factors de risc implicats en l'aparició d'aquesta malaltia. Els resultats assenyalen, entre altres, els factors estacionals, la presència d'ovelles, mosquits o puces, i la caça abusiva. Les conclusions extretes d'aquest treball van ajudar a establir un programa de control de la mixomatosi en l'ecosistema mediterrani.

La presència de tumefaccions mesenquimatoses (mixomes) i blefarconjuntivitis són lesions característiques de la mixomatosi. Imatge: Ignacio García Bocanegra.

El conill silvestre és una de les espècies més rellevants de l'ecosistema mediterrani. És la presa principal de més de 29 espècies de depredadors, alguns d'ells tan rellevants amb el linx ibèric o l'àguila imperial ibèrica. Però a més, el conill silvestre té un gran valor econòmic, ja que és la principal espècie de la caça menor a Espanya.

No obstant això, les poblacions de conill silvestre s'han reduït dràsticament en els darrers 50 anys a conseqüència de la concatenació de determinats factors entre els quals cal destacar l'impacte de les dues principals virosis que afecten aquesta espècie: la malaltia hemorràgica del conill (RHD) i la mixomatosi.

La mixomatosi és una malaltia vírica causada per un Leporipoxvirus. Aquest virus va ser introduït a França l'any 1952, estenent-se ràpidament per la resta d'Europa i ocasionant elevades mortalitats en les poblacions de conill silvestre. A la Península Ibèrica, la mixomatosi va causar canvis significatius en les densitats poblacionals, arribant gairebé a la seva extinció en determinades àrees. En l'actualitat aquesta malaltia és endèmica i la mortalitat està associada a brots epidèmics durant els mesos d'estiu i tardor.

L'objectiu d'aquest estudi va ser identificar factors de risc associats amb la mixomatosi en poblacions de conills silvestres.

La prevalença d'anticossos enfront del virus de la mixomatosi va ser del 56.4%, amb variacions en funció de les zones d'estudi (des del 21,4% fins al 70,2%). Mitjançant anàlisi de regressió logística es va determinar que els principals factors de risc implicats en la presentació de la mixomatosi van ser, la estacionalitat (mesos de tardor), l'elevada densitat de mosquits, l'activitat reproductiva dels animals, la presència d'anticossos enfront del virus de la malaltia hemorràgica, l'elevada pressió cinètica i la presència d'ovelles a la zona. D'altra banda, es va comprovar que el risc de presentació de mixomatosi va ser menor en zones on es porta a terme la desinsectació de caus com a mesura de gestió per eliminar la presència de puces i altres vectors relacionats amb la transmissió del virus.

Basats en els resultats obtinguts, es va establir un programa de control de la malaltia en l'ecosistema mediterrani.

Ignacio García Bocanegra

Centre de Recerca en Sanitat Animal

"Myxomatosis in wild rabbit: Design of control programs in Mediterranean ecosystems". García-Bocanegra, Ignacio; Astorga , Rafael Jesús; Napp, Sebastian; Casal, Jordi; Huerta, Belén; Borge, Carmen; Arenas, Antonio. PREVENTIVE VETERINARY MEDICINE, 93 (1): 42-50 JAN 1 2010.
